

Gece Karanlık Ve Sen

– ADEM EFİLOĞLU · 28 Şubat 2015

Ücra bir sokaktayım kıyı köşe karanlık
Sokaklardan duyduğum acı ambulans sesi
Lahza lahza hayalin görünüyor bir anlık
Ve de şu sokakların ürkütücü nefesi

Oturup kaldırıma derdimi döküyorum
Bulanıyor gözlerim kâh ağlayıp gülerek
Kimsesizlik vasfımla yalnızlık ekiyorum
Geceye sitem edip ortasından bölerek

Sarı sokak lambası ara sıra sönüyor
Firari aklım gibi ışıtarak dibini
Birkaç öksüz kelebek etrafında dönüyor
Parmaklar arşınıyor yalnızlığın cebini

Varsa yoksa aşkımız leyla ve mecnun gibi
Şu devirde sorsalar böylesi aşk var mıdır?
Şerh düşerim her anı elif gibi nun gibi
Madem aşk bizim için biz olana kar mıdır?

Bende bir öksüz gibi boynunu büküyorum
Kader denen yazgının izlerine küserek
Şu ıssız sokaklara gölgemi döküyorum
Kızıyorum hayata gözlerimi kısarak

Kaç zamandır hal böyle sensiz yarımım yarım
Bilmezsin durgunluğum dingin denizdir benim
İçimde aşk var ise ben o aşk ile varım
O aşka alev olmak budur yaşam nedenim

Gözlerine gömdüğüm ruhum esirdir sana
Zaman mekân fark etmez aşk atılmaz yabana

Âdem Efiloğlu